

Punktum: „Saadant bør dog ikke i Straffesager uden særlig Grund ske før Domsforhandlingen“.

u) I § 274, Linie 1—2, ændres Ordene „Enhver Part . . . kan Modparten“ til: „Naar en Part selv afhører de af ham fremstillede Vidner, kan Modparten, hver Gang Afhørelsen af et Vidne er sluttet,“ — 2det Stykke udgaar. — Ved Slutningen af Paragraffen tilføjes som nyt Stykke:

„Vidner kunne andrage paa, at de selv eller et andet Vidne eller en Part (i Straffesager Tiltalte) yderligere afhøres om angivne Punkter i det Øjemed at fuldstændiggøre eller berigtige forudgaaende Udsagn“.

v) I § 276 udgaar 2det Stykke, og Begyndelsen af 1ste Stykke affattes saaledes: „Naar Vidner afhøres af andre end Rettens Formand, har denne at vaage over“.

o) §§ 277, 278 og 279 udgaa.

n) I Stedet for § 280 indsættes der to ny Paragraffer, som affattes saaledes:

§ 174.

I borgerlige Sager blive Vidneforklaringer at bekræfte med Ed eller anden højtidelig Forsikring, jfr. § 175, naar nogen af Parterne forlanger det.

I Straffesager skal saadan Bekræftelse ligeledes som Regel finde Sted, naar Vidneforklaringen afgives under Domsforhandling, men ellers kun, naar den maa paa-regnes at skulle benyttes som Bevis under en saadan, uden at Vidnet paa ny afhøres, eller naar det af særlige Grunde ellers maa anses nødvendigt.

Finder Retten i noget Tilfælde, at det, hvorom Vidnet er spurgt, allerede er tilstrækkeligt bevist, eller at det er uden væsentlig Betydning for Sagens Afgørelse, hvis det er en borgerlig Sag, eller ganske uden Betydning for Tiltaltes Frifindelse eller Domfældelse, hvis det er en Straffesag, bortfalder Bekræftelsen.

Hvor Bekræftelse i en Straffesag finder Sted udenfor Domsforhandling, skal saa vidt muligt Retsvidne tilkaldes overensstemmende med § 57, naar Retten bestaar af en enkelt Dommer. Afgiver Vidnet senere Forklaring under Domsforhandlingen, skal Bekræftelse finde Sted efter de for denne givne Regler.

§ 175.

Enhver, der er Medlem af et Trossamfund, for hvilket en gældende Edsformular haves, skal aflægge Ed efter denne.

Den, der har været Medlem af et Trossamfund, anses for at henhøre til det, saa længe det ikke oplyses, at han er udtraadt deraf. Enhører Vidnet ikke til et Trossamfund, for hvilket en anvendelig Edsformular haves, og er det ikke villigt til at aflægge Ed efter en af de gældende Edsformularer, har det at bekræfte sin Forklaring med en Forsikring „under Strafansvar efter Loven“, hvilken Forsikring træder i Eds Sted og sker under samme Ansvar som Eds Aflæggelse.

Bekræftelsen sker efter Afhøringen og bør, naar Omstændighederne tale derfor, udsættes, indtil alle Vidner, hvis Forklaringer angaa et og samme Forhold, ere afhørte. For saa vidt Omstændighederne give Anledning dertil, bør Dommeren først paa ny minde Vidnerne om Bekræftelsens Betydning og om det Ansvar, som de paa-drage sig ved at bekræfte en falsk Forklaring. Forinden han modtager et Vidnes Bekræftelse, bør han give Vidnet fornøden Lejlighed til at berigtige sin Forklaring; hvor han dertil finder Anledning, kan han foreholde Vidnet, hvad der af andre Vidner er forklaret eller paa anden Maade er fremkommet i Modstrid med Vidnets Forklaring. Vidnets Bekræftelse gaar ud paa, at det forsikrer, at det har talt Sandhed og intet fortiet.“

c) I § 281 indskydes i Linie 2 efter „Retten“: „— i borgerlige Sager“, og i Linie 3 sættes „—“ efter „Begøring“.

o) § 282 udgaar.

r) I § 283 affattes 1ste Stykke saaledes:

„Afgørelse af Tvistigheder, som opstaa under Vidneførselen i Anledning af Indsigelser eller Begøringer af Parter eller Vidner, sker, efter at vedkommende have ytret sig, ved Kendelse, i Straffesager dog kun, naar saadant begæres.“

I 2det Stykke, Linie 3, indskydes mellem „og“ og „ikke“: „bør i Straffesager aldrig og i borgerlige Sager“.

v) I § 285, Linie 11, indskydes mellem „maa“ og „tilbydes“: „i borgerlige Sager“. Der tilføjes ved Slutningen af Paragraffen følgende ny Punktum: „I Straffesager kunne Vidner forlange fornødent Forskud paa den dem tilkommende Erstatning for Rejseudgifter, naar de ved Indkaldelsen derom fremsætte Begøring. I øvrigt bliver den Godtgørelse, hvorpaa de efter det foranførte have Krav, at udbetale dem ved Rettens Foranstaltning,